

Արածանու վերին հովտին մէջ ի Բագրեանդ, Մանազրերին մօտ 10 մզոն կրւսիս-արեա- մուտք: Յատկապէս կոփուած և ողորկուած մի բարձր ժայռի վրայ՝ բաղկացած կա- պոյտ-կանաչազոյն գիտութէ, Մենուա տր- ձանազրած է իր ամենաճոխ յաղթանակնե- րէն մէկը: Սա է նաև ամենալաւ եւ ամ- բողջապէս անվիթ խալդ սեպազորութեան նմոյշը:

Խալդ պատմագրութեան բառամիթերքի ամենէն ուսումնական ոճերով Մենուա կը պատմէ իր արշաւանքը Տայոց երկրի Աւ- տուպուրովինի թագաւորին գէմ, անոր նուա- նումն և բազմաստասկ տուրքերի զանձումն՝ ընդ որս եւ ոսկի եւ արծաթի:

Սակայն Մենուայի այդ 36 տողեայ ար- ձանագրութեան մէջ կան բազմաթիւ բառեր և նոյնիսկ մի ամբողջ տող որսնք ցարդ կը մնան բոլորովին անմենինի:

Մորթման⁽²²⁾ եղաւ տառաջինը եղծելու այդ արձանագրութիւնը՝ ի հարկէ հանդերձ սկզբնական անխուսափիլ սխալներով: Նա այդ բառը կը կարդայ ա-սա-ա-զի-է (տես անզը, էջ 514, տող 2), եւ մեկնաբանու- թիւնը՝ տողք 545-546) և բաղդատական- լեզուարանական մի քննութիւնէ յետոյ բա- ռը կը նոյնաշնէ հայերէն տառձել բայց նետ: Մէյս⁽²³⁾ որ զիլսուրապաէս օգտուած է Մորթմանի գերոյիշեալ գործերէն եւ Ս. Գիւյասի վերծանութերէն, 1882ին հրատա- րակեց միշ շատ աւելի ուղիղ ընթերցում, և լատ երկոյթին աւելի բանաւոր մի թարգ- մանութիւն: Դժբախտաքար ձեռքիս տակ չունիմ Հայր Մանղալճեանի աշխատառութիւ- նը՝ անկէ եւս օգտուելու համար: Բառին գժուարութիւնը կը կայանայ ոչ միայն ա- նոր նշանակութիւնը ճշտելուն՝ այլ եւ յա- ղորդ տողի առաջին բառի հետ անոր ունե- ցած հաւանական քերականական յարաբե- րութիւնը որոշելուն մէջ:

ԱՐԺԱԿ ԱՍԹՐԱՍՑԵԱՆ

(Չարունակելի)

(22) A. D. Mordtmann: Entzifferung und Erklä- rung der armenischen Keilinschriften vom Van und der Umgegend. In Zeitschrift der deutschen Morgenländischen Gesellschaft. XXXI. (1872), էջք 544-546.

(23) A. H. Sayce. Journal of the Royal Asiatic Society XIV (1882), no. 30, էջք 540-43:

Ս. ՊԱՏՐԻԱՐՔԻՆ ԱՌՈՂՋԱԿԱՆ ՎԻՃԱԿԻ

Կը շարունակի դեպի բարելում իր բբ- նականն ընթացէք. բժիշկը մասնակի կե- պով երկիցս բացաւ զանէ փարոյթին օրուե- նին՝ փիրաւուած կէտեռուն համապատաս- խանով կէտեր եւ հաստատեց ոսկին ամբա- պնկուած ըլլարը: Հաւանաբար, եկու կամ երեւ տաբար յետոյ, Մրգանն Հայրը պիտի կարենայ Աստուծով իշնել անկողիննէն, ուր է այսօր (29 օւնվ.) բառասուն օրերէ ի վեր: Յաւերը անհնետացած են բոլորովին. զերմու- րինը գրերէ բնականն է, բառարացած չըլ- լարվ աւելի բան 37 ասինանքը: Միակ նե- ղութիւնն է ձանձեռութիւնը անոււտը, որուն անկայն խաջորաբեամբ կը յարդանակարէ, բնի- թեցումով, փոքր ի տասէ պատօսական պա- րագաւունեռով կը գրելով: Ընկողիննած դրու- թեան մէջ է որ գրեց «Մինք» Յունուարի եւ Թեսոււարի խմբագրամները եւ իրեւ առողջարած ուրիշ գրութիւններ:

Միաբան շարունակ կ'այցելին. համա- կալան արայացուրիւնն է կը շարունակուին ամեն կողմէ. կատինաց պատրիարք, միւս հոգեւոր պետեր եւ միաբանութիւններ դար- ձեալ այցելեցին. Երուսաղէմի կառավարիչը՝ Մր. Քիջրոչ, որ հայիցս փախանորդ էր զրո- կած, ինեն անձամբ եւս այցելեց, նոնական հիմայասուներէն ոմանք, մեր Ամսամաննէն, մինչեւ Սմերիխայն եւ Զնկասաննէն եւս, հասած են ցաւակ- ցական եւ բարեմարական հեռազիւներ եւ նաևնակեներ: Առաջին հեռագրողը եղաւ Ար- մենակ Փէյ կամսարական նզիպսոսն, ապա բարեւրա Դայլուս Փէյ Կիլպէնկեամ Բարի- զեն, երկիցս. Բարեկործականի կեղրոն, Տիրան Կամսարական, Առաջ Զավանեան, Տիրին Քօլեկեան նիսն, Առաւոց կարուի- կուր՝ Համայնք, Ղայթիերու, Պատրիարք՝ Գամիշենն, Գարեգին Արքեպոս. Նիւ Նորինն, Բրօն. Աղոնց, Հ. Ակինեամ՝ Վիճնական, Տ. Վ. Պումանական, բահանայից դասը եւ նկելեցիոյ Հոգաբարձութիւնը՝ Բարիզենն, եւ տանի մը հարիւ ուրիշեներ, սահմանակից եւ հեռասահման երկիրեներ: Հաբար մը ա- ռաջ հասաւ նոյնական Ամենայն Տայոց Վեն. Ս. Հայրապետին նետայիրը, որով Ն. Ս. Օծութիւնը իր վրդովիտները կը յայներ եւ մարդաբներ կ'ընէր, եւ կը հայորդէր քէ Միաբանութեամբ հանդերձ բժէկութեամ ա- պորմեր բած են Ս. Էջմիածնի Մայր Տա- յարին մէջ:

(24) A. D. Mordtmann: Entzifferung und Erklä- rung der armenischen Keilinschriften vom Van und der Umgegend. In Zeitschrift der deutschen Morgenländischen Gesellschaft. XXXI. (1872), էջք 544-546.

(25) A. H. Sayce. Journal of the Royal Asiatic Society XIV (1882), no. 30, էջք 540-43: